(Del llibre d'Omar Khayyam 'Quartetes' (Adesiara, 2010). Traducció del persa d'Àlex Queraltó Bartrés)

۱

این یکدو سه روز نوبت عمر گذشت
چون آب به جویبار و چون باد بدشت
هرگز غم دو روز مرا یاد نگشت
روزیکه نیامده ست روزیکه گذشت

۲

افسوس که نامهٔ جوانی طی شد
وان تازه بهار زندگانی دی شد
حالی که ورا نام جوانی گفتند
معلوم نشد که کی آمد کی شد

۳

پیری دیدم بخانهٔ خماری
گفتم نکنی ز رفتگان اخباری
گفتا می خور که همچو ما بسیاری
رفتند و کسی باز نیامد باری

I

El torn de la vida en quatre dies m'ha passat
com l'aigua pel torrent o el vent per la prada.
Però hi ha dos dies que mai no em preocuparan,
el dia que ja ha passat i el dia que ha d'arribar.

II

Llàstima que el llibre de la joventut ja s'hagi tancat,
i que la primavera de la vida fugi a l'hivern gèlid.
Aquell ocell cantor de goig que anomenàvem joventut...
Ai! Qui sap quan va arribar, qui sap quan ha partit!

III

A la porta de la taverna vaig trobar un mestre
i li vaig preguntar si sabia res dels qui han marxat.
Em digué: «Beu vi, que molts com nosaltres un dia
marxaren, però encara no n'ha tornat mai cap.»

٤

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
وین حرف معما نه تو خوانی و نه من
هست از پس پرده گفتگوی من و تو
چون پرده برافتد نه تو مانی و نه من

٥

تا چند زنم بروی دریاها خشت
بیزار شدم ز بت پرستان و کشت
خیام که گفت دوزخی خواهد بود ؟
که رفت بدوزخ و که آمد ز بهشت ؟

٦

ترکیب طبایع چو بکام تو دمی است
رو شاد بزی اگرچه بر تو ستمی است
با اهل خرد باش که اصل تن تو
گردی و نسیمی و غباری و دمی است

٧

چون چرخ به کام یک خردمند نگشت
تو خواه فلک هفت شمر خواهی هشت
چون باید مرد آرزوها همه هشت
چه مور خورد به گور و چه گرگ به دشت

IV

Els secrets de l'eternitat ni tu ni jo no els sabem,
i aquest mot misteriós ni tu ni jo no el podrem llegir.
Rere una cortina es discuteix el teu futur i el meu;
quan la cortina es descorri, ni tu ni jo ja no hi serem.

V

¿Fins quan hauré de llançar fang a l'oceà?[1]
N'estic fart, d'adoradors d'ídols i de temples.
Khayyam, ¿qui és que t'ha dit que hi ha un infern?
¿Qui ha anat a l'infern? ¿Qui ha tornat mai del cel?

VI

La forma de la natura és un instant de decisió.
Tu viu alegre encara que observis la injustícia,
comparteix el teu temps amb la gent aciençada,
que el teu cos només és sorra i vent, sang i pols.

VII

Com que el girar de la roda[2] no és a gust del savi,
tant se val que comptis set cels o en comptis vuit.
Si la mort és segura, i tots els desigs han d'esvair-se,
¿què t'importa si el llop se't menja al prat o la formiga a la tomba?

۸

چون نیست حقیقت و یقین اندر دست
نتوان به امید شک همهٔ عمر نشست
هان تا ننهیم جام می از کف دست
در بی خبری مرد چه هوشیار و چه مست

۹

چون نیست ز هر چه هست جز باد بدست
چون هست ز هر چه هست نقصان و شکست
انگار که هست هر چه در عالم نیست
پندار که نیست هر چه در عالم هست

۱۰

گر شاخ بقا ز بیخ بختت رست است
ور بر تن تو عمر لباسی چست است
در خیمهٔ تن که سایه بانی است ترا
هان تکیه مکن که چار میخش سست است

۱۱

آنانکه محیط فضل و آداب شدند
در جمع کمال شمع اصحاب شدند
ره زین شب تاریک نبردند بروز
گفتند فسانه ای و در خواب شدند

VIII

Com que no pots abastar la veritat i la certesa,
no pots viure tota la vida en el temor i el dubte.
Val més que no se'ns escapi la copa de les mans,
i que, serens o embriacs, romanguem en la ignorància.

IX

Si el que hi ha al món no és sinó vent a les mans,
i si el que hi ha és incomplet i defectuós,
pensa que tot el que veus al món no existeix,
imagina que allò que no existeix es troba al nostre món.

X

Encara que és ben ferma l'arrel de la teva permanència,
i sobre el teu cos la vida és com un vestit flonjo i lleuger,
a la tenda del cos, que és com un lloc de repòs per a tu,
vigila de no aturar-t'hi massa estona, que té els vents febles.

XI

Aquells que són la font de l'excel·lència i del saber
a la reunió dels doctes van il·luminar els companys.
Van caminar per un sender, allunyant-se en la nit fosca,
van explicar uns quants contes abans d'anar-se'n a dormir.